

Bůh se stává malým dítětem, aby se dotkl našich srdcí a přitáhl nás svou láskou.

papež František

Vánoce 2018

Vážení rodiče, drazí přátelé a dobrodinci Nadace sestry Akvinely!

Máme již za sebou polovinu adventní doby. Advent je čas, kdy máme možnost se zastavit, vymanit se ze všech nástrah dnešního hektického žití a zamyslet se trochu nad svým životem. Každý z nás má za sebou nějaký ten životní „průšvih“ – ať už velký nebo malý. A Bůh nám dává jedinečnou možnost léčit ho odvahou a láskou...

Nedávno jsem četla tenhle příběh:

Byli jsme mladí manželé a o těch Vánocích jsme měli před rozvodem. Už jsme měli vyplněné formuláře. Ale vlastně – vlastně jsme se měli pořád rádi. Já jsem měl „svou hrdost“, manželka měla „svou hrdost“, a nemohli jsme se odhodlat k tomu, abychom řekli jeden druhému, že rozvádět se nemá smysl. Člověk tolikrát myslí, že je hrdý, a zatím je jenom ješitný.

Žili jsme v jednom bytě – Ale nežili jsme spolu. Žili jsme vedle sebe. Kolik lidí žije v jednom bytě, a přitom žijí jenom vedle sebe, a ne spolu. Kvůli dětem jsme sice vyzdobili vánoční stromek, ale já ani manželka jsme se na tyhle Vánoce netěšili, poprvé v životě. Dětem jsme Vánoce kazit nechtěli. A tak jsme jim i pomáhali stavět betlém - rovnali jsme figurky starého betléma a děti se nám svými maličkýma rukama pletly do práce.

A náhle manželka ukázala na Jezulátko. Pohlédla na mě. Ten pohled nikdy nezapomenu, ten pohled svítil odhodláním, zmatkem i láskou.

„Hele,“ řekla.

„Co?“

„Hele, dnes se narodí Ježíšek...“ Mlčela. „Co kdybychom se dnes narodili znovu i my dva?“

Pohlédl jsem na ni. Naše hlavy byly tak blízko, jedna vedle druhé. Sklonil jsem se k ní a políbil jsem ji. Děti si všimly našeho polibku a hned k nám popolezly a smály se, museli jsme je oba políbit také. Pak manželka vzlykla a položila Jezulátko do jesliček.

Andělská vteřina? Vy sbíráte andělské vteřiny, že? Píšete o nich? Tak tohle byla andělská vteřina. Tohle byla naše andělská vteřina, při které se rozhodlo o zbytku našeho života i o životech našich dětí.

Často na ni vzpomínám. A vzpomínáme na ni s manželkou každý rok, když stavíme betlém. Už ho stavíme s vnoučaty. A uvědomujeme si, jak smutně by asi vypadaly naše životy i životy našich dětí, kdyby se tehdy nenarodil Ježíšek v našem betlémě... Kdybychom se s manželkou na sebe tehdy nepodívali. Kdyby v sobě nenalezla dostatek odvahy, aby mi řekla to svoje rozhodující „hele“.

Někdy stačí trochu odvahy. Jen trochu odvahy. A zachrání se šťastný život tolika lidem. (*podle knihy „Ježíšek pro mě...“ vydalo KNA*)

Přeji Vám radostné a požehnané svátky vánoční, naplněné odvahou a láskou Ježíšovou, kterou On nabízí k řešení všech životních problémů. Ať Vám ve všem pomáhá a ochraňuje Vás i Maria, Jeho Matka, která to v životě také neměla úplně jednoduché. Ale přesto – radujte se!!!